

[Elgaard.]

maalet at begrænse Overarbejdet, men ogsaa det ved denne Lov at søge en Spore til at drive Organisationsarbejdet videre ud, saaledes at Basis for overenskomstmæssige Aftaler paa nye Omraader kan indvindes; hvis det er de Herrer's Formaal, kunde de jo sige det ærligt og redeligt, lige ud. Alle disse Ting har man undladt at svare paa baade fra den højtærede Ministers og fra Regeringspartiernes Ordføreres Side. Det bestyrker mig egentlig i, at min Bedømmelse af Lovforslaget vedrørende dette Forhold er rigtig, det er en Aarsag mere for mit Parti til, samtidig med at man fra alle Sider erkender, at Virkningerne vil blive minimale, at advare mod denne Lovgivning, og jeg gentager, at vi ved tredie Behandling stemmer imod Lovforslaget.

Boeck-Hansen: Naar vi fra vor Side har fremsat Ændringsforslag til dette Lovforslag, er det ikke sket i det forfængelige Haab, at vi troede at kunne faa gennemført disse. Nej, det er først og fremmest sket, fordi vi ønskede at faa disse Spørgsmaal uddybet og diskuteret her i Salen og at faa et Svar særlig fra den højtærede Minister. Nu har vi altsaa faaet det Svar fra Ministeren, at han mener, han har givet en saa klar Definition af Ordet „Arbejder“, saa man ikke behøvede at komme nærmere ind paa dette. Nu er det nok sin Sag, hvor klar denne Definition er; jeg mener nu, det havde været bedre, om man udtrykkelig havde nævnt de Fag, som kommer ind under dette Lovforslag, og derfor har vi stillet det paa-gældende Ændringsforslag.

Jeg maa maaske sige til den højtærede Minister, at naar vi har stillet Ændringsforslagene Nr. 5 og Nr. 6, er det ikke, fordi jeg er uvidende om, at der kunde stilles mange andre Forslag angaaende tilsvarende Forhold, men vi har udtrykkelig gjort det, fordi der i Kedelloven staaar, at Folk skal blive paa deres Kedelplads, og det er for Sikkerhedens Skyld. Man maa passe paa, at Lovgivningen ikke blander sig i Ting, der er lovgivet om paa andet Omraade. Naar vi nu har hørt den højtærede Ministers Mening derom, kan vi vel ogsaa slaa os til Taals med dette.

Den højtærede Minister siger, at vi burde ikke have foreslaaet at ændre „14 Dage“ til „en Maaned“, hvorved Udligningen altsaa skal paabegyndes senest en Maaned efter. Jeg forstaaer ikke, hvorfor i al Verden vi ikke skulde gøre dette. Det vilde dog være en Lettelse for dem, der skal ind under denne Lov, at de havde noget længere Tid at faa det bragt i Orden

paa, hvad ikke paa nogen Maade er uforeneligt med Paragraffens næste Punktum, hvor det omtales, at Reglerne kan fastsættes ved Overenskomst. Min Mening er, at det udelukkende burde ske ved Overenskomst og aldeles ikke ved Lov. Men naar man saa endelig har faaet en frivillig Overenskomst om dette mellem Arbejderne og Arbejderorganisationerne, som heldigvis er stærke og gode Organisationer — derom er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen —, hvorfor i al Verden skal saa Socialministeren godkende denne Overenskomst? Hvorfor i al Verden skal de Organisationer, som er saa fortrinligt ledede, sættes under Formynderskab af Socialministeren? Dette staaer mig ganske uklart. Jeg kan slet ikke forstaa, at Organisationerne ikke har protesteret mod dette.

Jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor man, naar Organisationerne er saa stærke og saa godt ledede, som de er, skal have en Bestemmelse om Tillidsmanden i Loven. Hvad har dette med Arbejdsløshedsspørgsmaalet at gøre? Intet. Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde, at paa de københavnske Skibsværfter er Forholdet ordnet saa fortrinligt; der skal Tillidsmanden ogsaa spørges, hvis det er muligt. Men København er nu engang ikke alt. Det sagde jeg for øvrigt ved første Behandling: det synes, som om man kun tager Hensyn til københavnske Forhold; men naar de nu ikke er de samme ved Aalborg Skibsværft, Nakskov Skibsværft, Helsingør Skibsværft, Svendborg Skibsværft og maaske adskillige andre Steder, hvad kan det saa hjælpe, at der er en fortrinlig Ordning ved de københavnske Skibsværfter? Loven vil netop ramme disse Skibsværfter meget haardt, idet det ikke er let at faa Ekstrafolk sendt fra Nakskov til Aalborg, fordi nogle skal ud at spadserere.

Den højtærede Minister peger paa Overenskomsten med Bryggerierne om Afspadseringsforholdene, hvorefter man kan faa Lov til at afspadserere Overarbejdet uden for Sæsonen. Kunde vi saa ikke lave Loven saaledes, at den nærmere fulgte disse Regler, som den højtærede Minister mener er fortrinlige? Kunde vi saa i det mindste ikke blive fri for, at Afspadsering absolut ikke maa falde i Regnvejrer eller uden for Sæsonen? Det forekommer mig ogsaa uheldigt, at Folk, der er beskæftigede ved Entreprenørarbejde og i lange Tider, maaske en hel Vinter igennem, overhovedet ikke kan faa Arbejde, ikke maa have noget som helst Overarbejde om Sommeren og derved maaske indvinde noget af det, de har tabt